

INFĂPTUIND PROGRAMUL PARTIDULUI

SĂ TRANSFORMĂM PERSPECTIVA ÎN REALITATE VIE!

A FI COMUNIST

Consecvent promotor al noului

Programul inițiat de conducerea partidului nostru comunist, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, program care are în centrul său omul, conștiința sa, viața sa spirituală, a fost impus de necesitățile obiective ale dezvoltării multilaterale a societății noastre, căci este de neconceput a gândi doar că, așa cum spunea secretarul general al partidului, ar fi posibilă o societate nouă fără un om nou.

S-ar putea pune întrebarea: cum și prin ce se definește acest om nou al societății noastre? A devenit de mult un fapt cunoscut, că o caracteristică fundamentală a orânduirii în care trăim este aceea de a fi desființată, odată pentru totdeauna, condițiile care, în societățile bazate pe clase antagoniste, deforma personalitatea umană, o obligau la stagnare, îi puneau în cale piedici, uneori insurmontabile, manifestării sale plene.

In acest punct, socialismul, orânduire care a învins definitiv în țara noastră, nu numai că a creat condițiile dezvoltării libere a omului, ci a condus totodată la integrarea omului în însăși strădaniile noii societăți. Această integrare nu constă în transformarea omului într-un factor supus orbeste legilor obiective ale societății. Înarmat cu teoria materialist-dialectică

Fiecare tânăr al satului — un om integru, devotat muncii de înălțare a patriei

Documentele recente ale plenarului C.C. al P.C.R., conținând viziunea noastră de față asupra condițiilor de muncă și de viață în mediul rural, manifestându-ne adesea o totală față de principiile și indicațiile lor prețioase, facem un examen exigent a ceea ce am înfăptuit până acum — dar și a ceea ce am fi putut realiza. În campania de toamnă, bunăoară, am avut mare nevoie de cât mai multe brațe de muncă pentru lanurile de porumb și grădinile de legume a căror producție a întrecut prevederile. Alături de cei peste 700 de tineri care au participat la muncă au existat însă aproape 100 care au rămas nepăsători la chemarea noastră. Pare surprinzător dar se găsește

Inginer MIHAI RAICU, șef de fermă, secretarul comitetului comunal Giorani al U.T.C. județul Prahova

Din confesiunile unui activist U.T.C.

SPAȚIUL DE VIAȚĂ DĂRUIT OMULUI

O zi întreagă discutăm, în birourile Comitetului județean U.T.C. Bistrița-Năsăud, despre probleme curente ale vieții de organizație, aflăm cifre, realizări, acțiuni în perspectivă... Spre seară, cuvintele noastre, ale mele și ale secretarului cu probleme organizatorice Ștefan Puțura, luaseră alt curs, mai puțin oficial, eu culegeam, din povestirile lui, neașteptate bisritene, întrebam istoria unor locuri și a unor oameni... Și-am întrebat așa, cu o curiozitate de ce se făcuse Ștefan Puțura activist...

Mărturia lui, nici pe departe legată de curiozitatea mea, mă intrigă. Cu Ștefan Puțura discutăm probleme complicate juridice, de drept civil și de drept penal și eu studiez în ultimul rând la Facultatea de drept din Cluj, îi ascultăm cu atenție demonstrațiile logice ale unor principii filozofice... Îi las să-mi povestească, destulul lui mi se pare captivant și aștept, curioasă, justificarea. Pășez în carnetul de reporter nenumărate asemenea confesiuni despre vocație, nenumărate motivații pentru care un tânăr își alege, din sinea și aplecându-se la gândurile care răspund unei chemări launtrice, unei credințe. Dar activistul mă întreb, acest om prezent în existența noastră cotidiană, cum își alcătuiește biografia sa spirituală? Am auzit uneori justificări formale, neconcluzive care nu legau ideea de om, fapta de gând și de principiu conștientizat al îndă-

GALINA ENIȘTEANU
(Continuare în pag. a V-a)

Sub pălăria unui mic-burghez să n-ai speranța demnității...

Pusesem ieri punct în dialogul cu tânărul încâlcit recoltat de comportările unor concetățeni ai săi, dedați la furtașuguri și inechități, subliniind cu deosebire ideea că gestul celui ce privește spectacolul acesta trist fără a întreprinde ceva pentru a-l curma, nu este, totuși, prea departe de valoarea morală a celor ce sînt autorii de fapt ai unor asemenea nedreptăți. Îmi închipui ce situație cu totul jenantă trebuie să fie aceea de a fi prin sat cu capul învelit într-un iluzoriu sac al „nevăzătorului”, stringînd pe uliță mina celui ce comite ilegalități, și urîndu-i succese în viața de Amul Nou, și zimbîndu-i complice, „nu știu nimic, nu spun

nimic, numai să nu mă tai de la primă pe trimestrul următor...” Îmi închipui cum sînt noaptea de nesomn ale insului care, ca să-și facă, totuși, datoria, se duce și

aleargă să-i mai iașă în cale micului tiran care-l nedreptățește, care-l înjosește, să-l asigure cu zîmbetul lui de... prieten devotat că nu e cazul să-l bănuiască.

dar el, nu se știe cum, s-a format ca mic-burghez pînă-n vârful urechilor. Ecoul bătațiilor mari care se duc pe planul formării unui om nou ajung și pînă la el, ar vrea să fie și el un erou, dar cu o condiție: să nu riște nimic, să nu-și înfrunte privirea cu nici un opozant. El, micul burghez — strecurat printre noi — în cazul de față tinăr încâlcit — așteaptă să vină cineva „din afară”, de la „centru”, și, dacă se poate, cit mai „de sus” să ia măsuri, să pună toate la punct în satul cu picina, să

Scrisoare către un curajos care tremură (II)

pune o scrisoare la un vagon postal într-o gară din alt județ, și cum se mai zbate biata lui conștiință de mic-burghez la gândul că, poate, totuși (!) se află cumca că el este „acela”, și cum

Cum îi caută-n ochi raba aceea care să-l convingă că este asigurat de primă și pe trimestrul următor... Lumea în care trăim este o lume a socialismului, a dreptății,

ESTI UTECIST, SĂ FII FRUNTAȘ! Prin întreaga sa activitate, tinărul matricier Virgil Boboc, din secția de scolare a Uzinei „Electropulver” din Craiova, secretar al Comitetului U.T.C. pe secție, dovedește că a înțeles această chemare înțelegând că pe un mod de a munci și trăi demn de societatea noastră

ÎN PAGINA

a 4-a

Cunoașteți secretul unei adevărate reușite în viață?

PROFESIA TA

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II, Nr. 6998

6 PAGINI — 30 BANI

MARȚI 16 NOIEMBRIE 1971

CINCINALUL 1971 — 1975

Pe ce se fundamentează ritmurile înalte

Prof. dr. CONSTANTIN PINTILIE

Este bine știut de acum, România va cunoaște și în anul actualului cincinal ritmuri înalte în dezvoltarea sa economică, fapt care o situează pe mai departe pe un loc de frunte în rândul țărilor caracterizate printr-un puternic dinamism economic. Nu ne propunem în cele ce urmează să repetăm toate datele din Legea cu privire la actualul cincinal, fiind larg cunoscute, ci doar să subliniem unele dintre caracteristicile acestei viguroase dezvoltări economice și a rațiunilor care au generat-o.

Între prevederile înscrise în planul de stat pe primul loc se situează cele cu privire la creșterea veniturii naționale care vorbesc cel mai grăitor despre dinamismul dezvoltării economice. În acest an venitul național cunoaște cel mai ridicat ritm de creștere din perioada de economie planificată și pentru prima dată ritmul său de sporire devansează pe cel al produsului social a cărui componentă este.

Sub aspectul creșterii absolute, venitul național pe locuitor spondorește de 3,1—4 ori față de perioada 1961—1966 și 2,2—2,7 ori față de anii 1966—1970.

În industrie, după cum se știe, se prevede un ritm mediu de creștere de 11—12 la sută anual. Acest ritm este aproximativ egal cu cel din cincinalul precedent (11,8 la sută). Însă un procent de creștere în cincinalul care a început, reprezintă o valoare a producției considerabil sporită, față de cei cinci ani care s-au încheiat în 1970, și cu atât mai mare față de anii anteriori, deși, de pildă, în perioada 1961—1965 ritmul anual de creștere a fost de 12,9 la sută.

Valoarea acestor ritmuri impresionante devine mai grăitoare, dacă le comparăm cu ritmurile anuale de creștere ale producției industriale din cîteva țări avansate, în perioada 1961—1968 (în procente). De exemplu: în perioada menționată ritmul de creștere în Franța a fost de 4,8 la sută, în R. F. Germană de 4,9 la sută, în Italia 7,4 la sută,

în S.U.A. 5,5 la sută, Austria 4,4 la sută, Canada 6,5 la sută, în timp ce în Republica Socialistă România în perioada menționată ritmul de creștere a fost de 13,2 la sută. Pornind de la o bază de comparație cu mult mai mare față de trecut, în țara noastră ritmul de creștere se păstrează și în viitor la niveluri foarte înalte. O asemenea dinamică, concretizată în ritmuri ridicate de dezvoltare, constituie calea, am zice singura cale, de reducere a decalajelor economice în care încă ne găsim față de țările avansate ale lumii. Pentru că menținerea unor ritmuri egale de creștere cu cele ale țărilor avansate nu numai că ar menține diferențele ci, chiar le-ar accentua.

O astfel de necesitate rezultă și din următorul calcul: în țara noastră perioada de dublare sau triplare a producției industriale este de circa 2—3 ori mai mică decît media pe plan mondial. Între 1950—1970 producția industrială a României a crescut de 11 ori. Or, dacă ritmul creșterii producției industriale s-ar fi menținut la nivelul mediu anual de circa 4 la sută cît era în perioada antebelică ne-ar fi trebuit 65 ani în loc de 20 pentru a crește producția industrială de 11 ori, deci, o ase-

(Continuare în pag. a III-a)

PROGNOZA ECONOMICĂ

O PREMISĂ A EFICIENȚEI INVESTIȚIILOR ACESTUI CINCINAL

Interviul nostru cu dr. GHEORGHE MARCU

director general adjunct al Institutului pentru studierea conjuncturii economice internaționale

— Se vorbește din ce în ce mai mult despre prognoza economică și despre studiul conjuncturii economice internaționale, elemente în condițiile cooperării multilaterale dintre țări, se întrepătrund și se condiționează reciproc, fiind, prin excelență, discipline care se adresează viitorului. Vă propun să începem, tovarășe director, cu precizarea faptului pe care îl are studierea conjuncturii economice internaționale și, de asemenea, cu enumerarea organismelor și sistemelor prin care se realizează ea în diferite țări. — Între obiectivele importante ale planului cincinal pe perioada 1971—1975, la loc de frunte stă sarcina ridicării eficienței economice a schimburilor comerciale externe. Or, concretizarea realizării acestor sarcini impune, printre altele, și desfășurarea unei activități sistematice de cercetare conjuncturală, de prospectare a piețelor externe care să furnizeze elemente de fundamentare științifică a planurilor de investiții, a programelor de producție și a planului de comerț exterior, la nivelul întreprinderilor, al ramurilor și pe ansamblul economiei naționale. Studiile de conjunctură trebuie să răspundă la probleme importante

EUGEN FLORESCU

(Continuare în pag. a V-a)

DRAGOMIR HOROMNEA

(Continuare în pag. a V-a)

CRITERIUL MUNCĂ

de VASILE NICOROVICI

Munca este, ca și diamantul pur și neiertător, un criteriu de încercare obiectiv și indubitabil, al tăriei noastre morale. Munca înțelesă desigur ca efort fizic și intelectual util, eficient, cu rezonanță socială. Un criteriu ce nu se lasă înșelată de cuvinte, nici de păreri subiective, acesor contradictorii. Unii pot spune că X. Y. e cinstit, capabil, inteligent, talentat. Alții pot contesta lui X. Y. aceste virtuți, în parte sau în total. Ei bine, din acest relativism al aprecierilor ne salvează criteriul Muncă, efort și inteligență, transpuse în fapte palpabile.

Adevărul poate fi demonstrat pe cât mai simple decît ni s-ar părea la prima vedere. Dacă X. Y. e cinstit și vedem mai întîi cit de cinstit e în munca lui, inteligența lui, talentul, să le cîntărim tot după „rezultate în muncă”. Aș zice că în anii noștri, de maturitate a socialismului, asemenea întrebări sînt nu numai posibile dar și necesare. Căci avem perspectiva unui sfert de veac. Munca, aportul fiecărui pentru construcția socialismului, devine criteriul unei vieți, al unei biografii.

Oamenii de pe șantiere au o vorbă simplă pentru a-și exprima satisfacția în muncă: „Te bucuri cînd vezi că a rămas în urma la ceva”. Și acel simplu „ceva” înseamnă pentru mulți din ei: Bicazol, Argeșul, Porțile de Fier. Așa cum pentru fiecare din noi înseamnă eforturi creatoare materializate, roade, pe care le putem enunța într-un compendiu biografic. Cu nume de cărți, cu nume de roluri, cu proiecte așternute pe hîrția de calc, cu zăcăminte scoase la suprafață, cu succinte simboluri tehnice, cu formule chimice etc. Este ceea ce se vede în urma noastră, ceea ce rămîne. Aici cuvintele sînt neputincioase. Ele nu pot nici să adauge, nici să scadă. Și chiar dacă reușesc, nu pentru multă vreme. Munca e întotdeauna biruitoare. După poamă se cunoaște pomul și după fruct omul.

Munca este și criteriul obiectiv, și pentru ceea ce prăfindăm ori dobîndim în echivalente materiale, din partea societății, pentru efortul depus. Și în acest sens, onie de maturitate a socialismului ne-au adus clarificări esențiale. Putem vorbi acum nu numai programatic, dar cu efecte de ordin operațional, despre echitatea socială, nașune ce nu are deloc un conținut subiectiv ori filantropic. Criteriul ei este munca, aportul social efectiv. Și dacă îl vezi pe Zet, care n-a făcut nimic notabil pentru societate dar se sufocă

(Continuare în pag. a II-a)

Telegrame adresate C.C. al P.C.R., tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

De aici de sus, rezemați de balustrada ce încheiază șoseaua coccolată amețitor la 40 de metri deasupra Dunării, privești întinderea lichidă într-o ultimă încercare de a rapera punctele unde alădăni cu pluta Ada Kaleh, astroavale Ogradinei, Plaiveștii, Tisovitei și Șvintei, s-au aflat vechia Orșova, satele și comunele Vircioava, Eșelnița, Dubova, Plaiveștia, Lubotina și, mai departe, Tisovița, Svința, Cozia, Drencova, Bezecsa, Liubcova și Coranini inundate total sau parțial; asadar, privești oglinda „mării” Dunării — la dreapta, fluviul curgând în vechia albă — la stânga și efortul de a recompu vechia geografie a locurilor se dovedește a fi inutil față de peisajul fundamental restrănat care începe de aici, de sub picioarele noastre. Încît privind de pe această „punte” încastrată definitiv în roca dură a muntelui, grădile și porțile noi, ecluzele amonite și oval, Ostrovul Simion trezit după două milenii la viață, Orșova Nouă urcând în terase conform unor savante planuri de sistematizare și situate în peisajul înconjurător a vilelor și blocurilor și edificiilor sociale privind de aici, prin urmare, înțelegem că datele edificării acestei construcții se constituie de la sine în repere cetezătoare ale istoriei noi a acestui ținut. Acum, între liniștea mării Dunării, reflectând cu aceeași împimețime imaginea înfrîntă a Carpaților cu Balcanii, și liniștea marelui fluviu — gigantulul poliedru, în interiorul căruia turbinile urșate se rotătesc spre lumină a ajuns la cofa finală. Coborînd la baraj vom fi foșta martoriilor ultimilor lucrări de finisaj, ai ultimilor probe la care montarii supun cel-de-al șaselea hidroagregat — și vom înțelege că deși se lucrează ca și-n prima zi, 24 de ore din 24, șantierul și trezeste cu fervoare ultimele cîmpuri. Funicularul de oameni de pînă mai jeri s-a rărit, semn că Hidrocentrala de la Porțile de Fier a trecut de pe hîrtie în realitate și că, o dată această realitate înfaptită hidrocentrala se cheamă istorie. Macaralele urșate care au transportat piere „trăgînd” zeci de tone au fost demontate și trimise spre chemarea Letului sau Somesului. Exodul constructorilor spre marile obiective terma și hidroenergetice ale țării început în urmă cu aproape un an, se apropie de sfîrșit și poate gestul unui fierar-be-tonist mîngîind cu palma aspră de prof și de vînt și de ploaie ființa barajului și spunînd „mă, căilor!” semnifică mai mult decît ar putea-o face, la despărțire, cuvintele. Privind imaginea orizontului prin lentilele gradate ale teodolitului, topometrului, cei care au jalonat cotele viitorului baraj, albia mării ar primi la scara 1/1 ceea ce ei au executat în urmă cu șapte ani la 1/50.000. Raportul „micsorată” de construcții devine, astfel, o supremă distincție și pentru maestrul minier Gheorghe Alexandru și geologul Nicolae Colovan cei care, în 1964, la 33 de metri sub albia încă nebarată a Dunării au încercat țaria stîncilor ce aveau să sprijine colosul de beton punînd, în felul acesta, temelțiile viitoarei mări. Dar, cum spuneam, cu fiecare centimetru de baraj înălțat, au rămas din ce în ce mai puțini oameni încît acum, cînd numărătoarea inversă a atins punctul de unde a început o alta, a milioanele de kilowatt împinși în rețeaua națională de foata hidroenergetice — pe marile șanțieri care au avut șansa să se infîrșe plecare” cum ne spune, zîmbînd, inginerul Ștefan Mihail. Pentru mai mult sau mai puțin timp, după cum au reclamat fazele construcției, pe aici au trecut, în cei șapte ani, peste patruzeci de mii de oameni de pe întreg cuprinsul țării, oameni care au înșulflat basculele și macaralele și fierul și betonul și sutele de kilometri de cablu tensat în baraj edificînd o mare construcție care le-a restituit destinele. Încît, anticipează mai limpede lor împlinire. Astfel, înfrînt, afirmînd că Hidrocentrala de la Porțile de Fier a pulsât în arterele timpului acestei țări țaria unui eșalon de oameni care a trecut de marea încercare a Dunării, nu facem decît să constatăm o storă de fapt relevabilă prin noblitatea esenței.

SAVIN, DRAGU, COJOCEA...

Acest ultim anopl al Porților de Fier, care racordează la viitor oameni și lumină, se apropie de final. O hartă indică traseele acoperite de constructorii de la Dunăre ar cuprinde teritoriul României înfr-o țesătură logică și plăcădă de drumuri la capîtul cărora se plăcădă din nou spre alte cote. Cum ne mărturisă maestrul Savin Gheorghe, șeful laboratorului de betoane, „plăcîndu-se se înșolșează înlocuacuna de tristete deși regretul există în fiecare din noi”. Regretul că de despărțirii de oamenii cu care ai respirat ani în șir aerul acelașii încercări și greutăți, și izbinzi. Destul de greu de explicat acest sentiment al plăcîndu-

al plăcîndu care poartă în sine germele unor noi încercări. Grăbește-te, iar fi spus unul din prietenii săi, nu mai sînt prea multe bilete pentru Lotru. Gheorghe Savin cel despre care inginerul Gheorghe Săbișanu spunea că n-are egal în „materie”, plăcădă lîșind încorporate în digul ecluzei, în corpul barajului cîteva zeci de mii de probe de beton din cele peste 150.000 executate de-a lungul unei profesii ce numără aproape șaptesprezece ani. Beton „Savin” a intrat și în construcția de la Bicz și în microhidrocentralele de pe Valea Bistriței. Il mîngîie și apele lacului de acumulare de la Argeș, îl întăresc și cele ale mării de pe Dunăre. În ziua aceea, cînd paletele ultime turbină au „cădat” maestrul Gheorghe Savin ar fi vrut să fie de față.

„Acum cînd mă uit la baraj, vād cum a urcat centimetru cu centimetru, sînt fundațiile turbinelor vibrînd sub învîlîțirea celor o mie de tone cîte se rotesc din fiecare agregat și-mi închipui că toate astea sînt și ale mele, pot spune că hidrocentrala de la Porțile de Fier este și a mea. Poate e lipsit de modestie ceea ce spun dar n-am încotro. Mă consider răspunzător pentru fiecare gram de beton care a curs pentru ca apele Dunării să se poată odihni la Gura Văii. Poate e deformația meseriei că devii posesiv. Nevasta zice că sînt bogat, am câteva baraje. Eu ce să-i răspund?”

„Acum, cînd sîntu aceste rînduri, se prea poate ca Gheorghe Savin să fi ajuns la Lotru. Sau pe Somes, Marco „Savin” e căutat peste tot. „Proprietarul” de baraje e neostenit și nu-i exclusiv, imi zici, să ajungă unul din cei mai bogăți șantieristi.

Mentorul Nicolae Dragu plăcădă lîșind cu sine ultimul drum al ultimei piere urșate a hidrocentrala. Un drum care a tăiat respirația tuturor celor ce s-au nimerit a fi în sala turbinelor. În momentul lansării roatorului generatorului celui de al șaselea hidroagregat, în timp ce rotorul plutea prin sala centrală

PORTILE DE FIER

DE LA DUNĂRE - SPRE ALTE COTE ALE TIMPULUI

prins în bratele fixe ale celor două imense poduri rulante, Dragu alegra pe suprafața acestei piere urșate suspendate pentru a dirija cuplarea. Fierele cu plumb cu care Dragu a dirijat verticalitatea roatorului s-au dovedit a fi sisteme de ecuație cu N' necunoscute pe care el le-a rezolvat cu știința și calmul unui devărsit practician. Anii de aici nu se condensază numai în această ecuație. Dar, după cum ne spune Nicolae Dragu, duce cu el mai departe aceste clipe care l-au făcut să înțeleagă exact „pretul” curajului și al răspunderii. „Va trebui să știți, însă, că fierele cu plumb au stat în „lino” lui Cojocea, precizează Dragu”.

„În Cojocea este cea care a purtat de la un capăt la celălalt centralele cele două poduri rulante de 400 tone plus rotorul, plus încă 650 tone, adică, Cojocea este la a cîincea lansare de acest fel pentru că o mie de tone au ascultat de miinle lui încă de patru ori. Cojocea, cum s-a exprimat plin de admirație un alt macoragiu, este autorul acestui balet fantastic în care o mie de tone prinse în articulațiile creierului său au executat mișcările diclate. Cojocea și cu Dragu, unul avînd ogșale de degetele unei mîini o greutate urșată, celălalt vechind ca această „greutate” să-și îndoalească rosturile, au pulverizat toate îndoielile și rejinerile manifestate de specialiștii de aiurea care nu vedeau cum ar putea fi transportată o asemenea piesă fără un pod rulant special. S-a văzut. Și revenînd în prezent, trebuie să spunăm că plecară lui Cojocea va însemna un câștig sigur pentru oricare din șanțierile I.C.H.-ului și nu numai un singur șantier i-a cerut transferul.

Și așa funicularul de oameni de la Gura Văii se rătărește de la o zi la alta. Se plăcădă în grupuri sau de unul singur, dar de plecat se plăcădă. Il caut înșil pe

le-a dat altea de furcă se află sub apele lacului de acumulare. Dar, plecînd, ei au lăsat sub apă, după aproape cinci luni de fieră lucrate zi de zi, un pod suplul și fier, lung doar de 127 de metri și care, aparent în mod paradoxal, a pus temeliele masivului baraj ce avea să apresscă mai țiriu Dunărea. Întrebîndu-l de cei de pe platformă, inginerul Petru Buzatu ieri arătă barajul dîndu-mi de înțeles că sînt aici. Trebuie doar să-i cîut. Ingerul Turcanu, șeful platformei, mi spune că sînt aici, pe la Somes, pe la Lotru, pe la Izvoarele Cerni. Dacă sînt pe aici se cheamă că n-au plecat, prin urmare. Și pornesc, mai departe.

„Porțile de Fier, nota cineva în urmă cu doi ani, înseamnă impresioneante mușonii — psihologice, demografice, culturale — survenite într-un rîștimp foarte scurt în peisajul spiritual și al unei colectivități umane dintr-un altul străvechi; înseamnă viața pe harta țării a unei noi așezări muncitorești, mîtarea unei insule și construirea unui oraș; înseamnă un drum de fier de zeci de kilowatt, strîpsuns prin rocă și o magistrălor de asfalt de aceeași dimensiuni șerpînd prin lacuri alădăni neaccesibile; înseamnă un lac de acumulare cu un volum de un miliard și jumătate metri cubi; o contribuție substanțială la îmbogățirea arhitecturii industriale cu inedită valori arțistice și, în șirșit, înseamnă, toate acestea la un loc, îndreptățit sentiment de mîndrie, cu care oamenii din întreaga țară vorbesc despre această lucrare ca despre o majoră afirmare în contemporaneitate a geniului creator al poporului român”.

„Impresionante mutații psihologice...” „Poate ar fi mai aproape de adevăr însușirea unor deprinderi, este de părere inginerul Ștefan Mihail. Mă hazardez în

scafandrul Ion Corbuneanu, cel care a verificat în apele turburi, și cîteva luni pe an înghețate, ale Dunării trîncina temelilor de beton, coborînd prin conducta de otel a sondei, cîutînd cu mina cepele tale sapei de foraj, rupte sau înșepenite și eliminînd obstacolele cîndva de netrecut. Cum nu mai găsesc decît pe clițva din cei șaptezeci de mecanici și fierar-be-toniști și electricieni și dulgheri de pe platforma plutoare de unde s-au bătuț pilonii pentru pod, acel pod ce a permis circulația masivelor autobuscule în cursa frenetică pentru închiderea fluviului, pe cei de pe platforma folosită la construirea botardurilor celorlalte douăpustul cărora s-au construit ecluzele, centrale și s-a turnat barajul. Acum, cînd barajul e un fapt împlinit, popul fix ce

afirmății, se va spune, dar aceste deprinderi au devenit pentru cei de aici primul sistem de șemalizare și decizia la timp este una din aceste deprinderi, nu ultima în ordinea importanței. Și, se înșellege, „Porțile de Fier” mi-au deschis alte perspective ca profesionist în construcții. Numai așa se explică cum în țoți acești ani de cînd lucrez la hidrocentrală, din 1967 — de la absolvire, nu mi-am „mis nică o replică conștinuindu-l pe „nu se poate”. Am văzud Cazanele, în același an. Am stat și m-am gîndit cum se poate trece, toluși prin curenții aceia traversîți avînd dedesubt ghiolnala stîncilor? Acum șomarul marinarilor de pe Dunăre nu mai este Dunărea, cum imi spunea zilele trecute căpitanul unui remorcher, a devenit cel mai liniștit fluviu din lume. Atunci însă vîzînd cum se streacăză remorcherule și slepurile printre vîrtejurii și bulboane fără speranță am gîndit că de vreme ce se poate trece eu trebuie să mă gîndesc. E destul de greu să explic ce legătură putea să aibă curajul marinar-

oamenii aceștia înfruntînd țaria unui fluviu ce parea neîmblîzît și mîndînd zecile de mii de repere ale hidroagregatelor fără gresolă. La „capîțul” servomotoarelor cu cea mai lungă cursă cunoscută de literatura de specialitate, al transporturilor efectuate cu podurile rulante, al stăvilarelor de otel sau al porților ecluzei, la capîtul tuturor acestor performanțe se plăcădă mai departe. Oamenii aceștia, care s-au modelat reciproc infuzîndu-și unii altora țaria de caracter, sentimentul datoriei și al onoarei, dragostea de muncă într-un proces osmotic generos în implicații, oamenii aceștia sînt valorile cele mai de preț ale țării.

„ESTE O MINDRIE SA FII ABSOLVENT AL MARIILOR UNIVERSITĂȚILOR DE LA PORȚILE DE FIER”

Acum cînd milioanele de metri cubi de beton armat alcătuînd barajul hidrocentrala au zăgăzuit apele fluviului în-

văzud nica la Bicz nica la Argeș, despre cei doi copii ai săi, despre viața lui de foate zilele. „Cînd și ce ai de făcut te sîmji în siguranță și nu o problemă în meseriele careia să nu-i dai de capăt”. „S-a muncit bine, conchide el rofîndu-și privirile deusupra corpului turbinei într-o inspecție de cîteva clipe. Și s-a muncit și mult. Am văzud fierar betoniști și șoferi și montori muncînd cînt nu te-ai fi putud gîndi luni și ani în șir și te înțrebi, de bună seamă, ce fel de cap au ei de nu obosesc, de se opuă de lucru în fiecare zi și cum ar face pentru prima dată treaba asta? Te înțrebi dacă ești din afară. Dacă ai apucat să muncesci cîteva luni la noi, înțelegi că ritmul vine de la sine”.

Va pleca și el. Înăc nu știe exact unde, dar de pregătîți lui pregătete plecară de cîteva luni. A cumpărut un bec de „500” pe care-l tot controlează să nu cumva să aibă vreo defecțiune. „În ziua aceea, din punctul unde serpentina șoselei lasă barajul liber privirii am să mă uit și-am să-i spun nevestei-mi: vezi bacul ăla de pe baraj? Eu l-am instalat. ăla e bacul meu. Asta e!”

Peste puțin timp va pleca și maestrul energietic Mihai Filimon cel care a executat fără greș instalația electrică de acționare a porții buscate ecluzei. Prietenul său, șeful de brigadă montaj Iosif Mezei, spunea că „Filimon este el însuși a sursă de energie la care dacă s-ar conecta cele o mie de tone ale unei turbine ar face cel puțin o rotație”. Vor pleca și montori Constantin Frunză și Neacșu Ion în șirșit, într-un timp apropiat la Porțile de Fier va rămîine doar personalul de exploatare al hidrocentrala — 150-200 de oameni.

Acum, la capîtul acestei călătorii nu este lipsit de interes să amînim cîte vîrstă medie a celor de pe șanțier a fost pe foată durata lucrărilor în jurul a 27 ani. Lapidară, conștinuînd însă un adevăr fundamental, fraza inginerului Gheorghe Săbișanu — „Țara primeste prin arterele sale metalice și rezultatul acestei vîrste de la Porțile de Fier”, mi se pare a configura cu exactitate profilul unei generații prin fațetele sale releavabile.

În urmă cu șapte ani constructorii au înșopat în albia adîncă a Dunării piața de hotar marcînd un nou timp, punctul de plecare spre o nouă istorie și geografie a locurilor. Cei mai mulți au coborît spre Dunăre pe Bistrița și Argeș. Unii din ei vor pleca mai departe pe albia fluviului pentru a ridica baraje și mări, alții vor urca apele spre inima munților.

În urmă cu șapte ani la Gura Văii veniseră doar cîteva sute de oameni odică oit cîții vor mai rămîine pe șanțier în următoarele luni. Înfrăcșete prima și ultima etapă, hidrocentrala de la „Porțile” a devenit o realitate palpabilă; în timpul șcurd de la organizarea șantierului și pînă în acest moment cînd cel de al șaselea hidroagregat a intrat în circuit oamenii au muncit, din banii cășigaiți și au cumpărat mobila pentru apartamente, cărucioare pentru copiii ce li s-au născud, abecedere pentru cei ce au pătîșit proșul școlii. Întrebîndu-l cu ce anume plăcădă de aici, unul din tineri n-a ezitat să răspundă că „la Porțile de Fier am cunoscut o familie adevărată de care m-am îndrăgostit pentru o viață de om”.

Porțile de Fier sînt, prin urmare, un univers socialist de viață, populat cu bucurii, speranță, certitudine — un univers în care destinele oamenilor au fost împregante de mîndria și demnitătea făuririi unei opere monumentale.

NICOLAE ADAM

(Urmare din pag. 1)

menea creșterea s-ar fi obținut în anul 1975. După cum se cunoaște ritmurile ridicate de dezvoltare sînt prevăzute și pentru celelalte ramuri economice: în agricultură, în transporturi etc. Întrebarea care se pune este: pe ce se fundamentează asemenea ritmurii înalte de creștere prevăzute în cîncinulul?

Trăsătura caracteristică dominantă a cîncinului și totodată principala element de susținere a ritmurilor înalte prevăzute este trecerea la o etapă înalte de creștere extensivă, cantitativă, caracteristică primelor cîncinului, la dezvoltarea tot mai intensivă a economiei românești. O asemenea cerință a fost pusă în plină lumină în cîncinului 1966—1970 și se accentuează considerabil în actualul cîncinul. Ponderele ridicată a acumulărilor — de 30—32 la suta în venitul național — cea mai înaltă din istoria țării noastre — și volumul mare de investiții constituie suportul principal pe care se bizuie aceste cerințe. În continuare dezvoltarea intensivă se împletește strîns cu cea extensivă, în mîștura în care în economia națională mai există rezerve extensive nefolosite. Dovada elocventă o constituie creșterea unui milion de locuri de muncă în actualul cîncinul pentru ocuparea cărora vor fi atrase nu numai tinerile generații, forța de muncă feminină, dar și cei 400.000 de oameni conștinți din agricultură — care vor fi intensificării proceselor de mecanizare din această ramură. Dacă în condițiile creșterilor anterioare principalul ac-

intregului venit național al României din anul 1960. Cu cit ponderea cheltuielilor materiale în produsul social va fi mai redusă, cu atît va fi mai mare partea ce revine valorii nou create adică a venitului național, asigurîndu-se statutul socialist o dublă posibilitate: să dezvolte în ritmurii rapide întreaga economie națională prin creșterea părții de acumulare din venitul național — care așa cum s-a arătat în actualul cîncinul este de 30—32 la suta; să aloce economiei naționale fonduri mari de investiții și totodată să sporescă nivelul de

ductivității muncii, ca expresie sintetică a rodniceii muncii sociale cheltuite în procesul de producție, va avea un rol hotărîtor în creșterea eficienței economice. Importanța sporită a productivității muncii rezultă pregnant și din următorul exemplu: dacă productivitatea muncii s-ar fi menținut la nivelul anului 1950, pentru realizarea producției industriale din 1970 ar fi fost necesar un număr suplimentar de peste 5 milioane salariați.

Este cazul a menționa că un procent de creștere al productivității muncii reprezintă de la

foșt suficientă pentru îndeplinirea planului de producție care se prevede să se realizeze în cele trei ramuri în 1975.

Un factor care fundamentează și asigură dezvoltarea în cîncinului a economiei noastre în ritmurii înalte, înșeosebi a producției industriale, îl reprezintă folosirea deplină a capacităților de producție și a potențialului nostru economic existent în 1970 unde există marți rezerve nefolosite. Cîra 25 la suta din capacitatea de producție din industrie era nefolosită. Or, utilizarea acesteia echivalează cu un spor de 25 la suta a produc-

RITMURI ÎNALTE

Dialog

Iată, îi răspundem Raluca Eneșcu, eleva din clasa a XI-a a Liceului nr. 2 din Ploiești, care, într-o pagină trecută, ne sugera să numim altfel, mai cald, mai apropiat, rubrica noastră consacrată profesiei.

„CUM SĂ INFRUNȚI VIAȚA”, ori „SECRETUL UNEI ADEVĂRATE REUȘITE ÎN VIAȚĂ”. Deocamdată n-am hotărât schimbarea titlului revistei, mai așteptăm să vedem dacă cititorii ei subscie acestei schimbări ori are alte sugestii — dar am reținut ideea unui dialog cu elevii, despre profesie, despre viitor.

Elevilor aflați pe diferite trepte de școlarizare — le-am adresat câteva întrebări:

Publicăm răspunsurile așa cum le-am primit, intrucît ele au darul, după opinia noastră, să declanșeze dialogul direct cu tinerii privitor la viitorul lor profesional, determinând numeroase înscireri la cuvint. Deci:

V-AȚI ALES PROFESIA? AȚI FĂCUT ALEGEREA CEA MAI POTRIVITĂ?

Emilia Bartoiu, clasa a X-a, Școala generală nr. 21. Pînă la examenul de admitere în liceu, unde am avut succes, gîndurile mele erau cu totul altele. Acum, însă, la absolvire, voi da examen de diferență, dacă se poate, la o școală profesională, după care voi urma și li- ceul seral și voi încerca să ajung acolo unde am dorit — la facultate. Dacă lucrul acesta nu va fi posibil, voi încerca să dau examen de admitere la o școală specială de chimie. Adevărul este că îmi place chimia și n-aș vrea să fac vreodată o meserie nelegată de chimie. Am prins gustul plăcerii pentru chimie în laborator, în clasă, chiar și acasă am făcut experiențe.

Claudia Chitta, clasa a IX-a, Școala generală nr. 21. După terminarea clasei a IX-a dau admiterea la școala profesională sanitară. Am vrut și anul acesta să dau acel examen, dar n-aveam decît 15 ani și la vîrstă aceasta nu ești primită. Adevărul este că îmi place chimia și n-aș vrea să fac vreodată o meserie nelegată de chimie. Am prins gustul plăcerii pentru chimie în laborator, în clasă, chiar și acasă am făcut experiențe.

Mihaela Comănoiu, clasa a IX-a, Școala generală nr. 17. Din multe și variate profesii existente, m-am hotărît să-mi aleg și eu una și anume, aceea de vînzătoare, am ales de cuvință că meseria mi se potrivește.

Liana Pătrascu, clasa a VIII-a, Școala generală nr. 17. Acum vreau să fac o meserie, dar nu știu încă ce-mi place. Acum, în fața absolvirii clasei a VIII-a, m-am gândit să mă înscriu la o școală profesională, dar n-aveam decît 15 ani și la vîrstă aceasta nu ești primită. Adevărul este că îmi place chimia și n-aș vrea să fac vreodată o meserie nelegată de chimie. Am prins gustul plăcerii pentru chimie în laborator, în clasă, chiar și acasă am făcut experiențe.

Mihaela Ilie, clasa a VIII-a, Liceul nr. 2. Precis nu mi-am ales nici o profesie. Totuși m-am orientat spre disciplinele realitate — fizica și matematica. Aș dori mult să lucrez ca cercetător în domeniul fizicii atomice, dar asta ține de un viitor mai îndepărtat. Deocamdată n-am decît un singur argument să-mi justifice alegerea — îmi place foarte mult fizica.

Silviu Mărcineanu, anul III, Grupul școlar de chimie: Vă dați seama că, din momentul cîrmeserii acestei școli, meseria este hotărîtă. M-a atras cu deosebire profesia de operator chimist; acum, fiind în ultimul an de școală, mi se confirmă că n-am greșit. Anul viitor voi intra în producție. Sincer sîm mă mulțumesc, cînd am ales am pornit de la pasiunea pentru chimie, dar și de la ideea că ramura aceasta este în plină ascensiune în țara noastră, că am perspective de a mă realiza.

Valentin Vacarciuc, clasa a XI-a, Liceul nr. 2. Da! Acest răspuns puteam să-l dau și acum trei ani. A fost un vis, a fost și este o pasiune pentru mine: Aeronautica. Nu veți crede dar părinții n-au încercat în nici un fel să-mi împună profesia cu toate că tatăl meu este un bun pilot de aviație. Totuși a pornit de la lectura unor cărți cu profil aviatic. La început, mi-a plăcut, apoi a devenit o pasiune.

Constantin Drăgan, anul IV, Liceul industrial construcții de mașini: Profesia nu mi-am ales-o în școala generală, ci în anii de liceu. Am dus o luptă aprigă cu mine, deoarece

doream să-mi aleg mai multe profesii. Nefiind posibil, am optat pentru chimie. Vi se pare bizar, dar acesta este adevărul. Îmi place profesia asta de la liceu meu în domeniul tehnologiei construcțiilor de mașini, dar optam pentru descoperirea din liceu — chimia. La orele de chimie adesea mă frîntina gîndul: ce ar fi să pot descoperi unele lucruri acum nerezo- luate, să cercetez ecua- ture problemă. Și re- petarea unei asemenea situații duce la o împăc- tate sufletească. Îți o- tlește convingerea că ești dator să cauți răspunsul la întrebări nerezo- luate.

Valentin Vagner, clasa a XII-a, Liceul nr. 2. Am făcut-o de acum doi ani cînd am vizitat o expoziție cu produse electronice. Aceasta, de fapt, a con- sfințit convingerea mea că matematica este un do- meniu interesant plin de fantezie. Sînt conștient de munca ce mă așteaptă, dar foarte dornic să mă confrunt cu ea. Mi-am verificat alegerea la ore- le de clasă, la olimpiade, în cercurile științifice ale Societății Științifice, Di- mitrie Pompeiu, a liceului meu.

Raluca Bucher, clasa a XII-a, Liceul nr. 2. Aș dori să studiez într-o facultate a politehni- cii — la calculatoare ori electronică. Fac parte dintr-o clasă specială de matematică și, în acest climat matematic, o fi- resc să fac o pasiune pentru studiul acestei discipline. Matematica, într-o clasă specială, este de acum o problemă de interes comun, pentru întreg colectivul.

Suzana Munteanu, clasa a XII, Liceul „I. L. Caragiale”: Încă din clasa a IX-a m-am gin- dit să urmez o facultate care are ca obiect societatea în care trăim. În clasa a XI-a, cînd am avut primul contact cu economia politică, m-am convins că, într-un fel, aceasta era ceea ce mă interesa pe mine. Astfel, m-am decis pentru ASE. Îmi place matematica, în același timp, iar aici ma- tematica este și ea mate- ria de bază. Am decis și ramura: Economia In- dustriilor. Provin dintr-o

localitate foarte indus- trială și e normal, cred, să-mi placă.

Gabriela Focșeneanu, clasa a XII-a, Liceul nr. 1: Desigur. De a- proximaliv un an mi-am ales viitoarea carieră de profesor. Profesor de chimie. Am făcut alegerea pentru că știu ce rol se revine astăzi educatorilor și formez viitorii oame- ni. Așa cum alți educatori n-au format pe noi. Și ei mi-au fost model. Apoi, mi-a plăcut cu deosebire chimia și vreau să mă afirm în chimie predînd la catedră.

Valentina Mihaela Pa- scal, clasa a XII, Liceul nr. 1: Mi-am ales profe- sia de inginer ști-

miat în domeniul petro- liului și gazelor. Voi da examen la Insti- tutul de petrol, gaze și geologie — Facultatea tehnologică și chimică a Universității din Galați.

Deși nu reușesc voi da examen la subinginerii acestei facultăți însă, rate o profesie legată de petrolul nostru și sper să voi lucra undeva în acest județ. Apoi, este o profesie consider eu, mai potrivită pentru a ține.

Constantin Drăgan: vorbi la modul general, teoretic despre profesii, dacă nu vor și nu numai ce înseamnă să alegi o meserie, dar și pe însem- nă să te înscrii în ea.

Raluca Bucher: Tu ai omis să menționezi că hotărîrea să-ți aparțină, dar cred că această hotărîre tre- buie luată înaintea de- clarării profesorilor. Spun asta pentru că sînt de părere că nu pu- tem conștientiza hotărîrea noastră pe baza unei simple discuții cu profesorii. Dacă nu știi să-ți alegi profesia, poți să-ți alegi profesia de inginer ști-

miat în domeniul petro- liului și gazelor. Voi da examen la Insti- tutul de petrol, gaze și geologie — Facultatea tehnologică și chimică a Universității din Galați.

Deși nu reușesc voi da examen la subinginerii acestei facultăți însă, rate o profesie legată de petrolul nostru și sper să voi lucra undeva în acest județ. Apoi, este o profesie consider eu, mai potrivită pentru a ține.

Constantin Drăgan: vorbi la modul general, teoretic despre profesii, dacă nu vor și nu numai ce înseamnă să alegi o meserie, dar și pe însem- nă să te înscrii în ea.

Raluca Bucher: Tu ai omis să menționezi că hotărîrea să-ți aparțină, dar cred că această hotărîre tre- buie luată înaintea de- clarării profesorilor. Spun asta pentru că sînt de părere că nu pu- tem conștientiza hotărîrea noastră pe baza unei simple discuții cu profesorii. Dacă nu știi să-ți alegi profesia, poți să-ți alegi profesia de inginer ști-

miat în domeniul petro- liului și gazelor. Voi da examen la Insti- tutul de petrol, gaze și geologie — Facultatea tehnologică și chimică a Universității din Galați.

Deși nu reușesc voi da examen la subinginerii acestei facultăți însă, rate o profesie legată de petrolul nostru și sper să voi lucra undeva în acest județ. Apoi, este o profesie consider eu, mai potrivită pentru a ține.

Constantin Drăgan: vorbi la modul general, teoretic despre profesii, dacă nu vor și nu numai ce înseamnă să alegi o meserie, dar și pe însem- nă să te înscrii în ea.

Raluca Bucher: Tu ai omis să menționezi că hotărîrea să-ți aparțină, dar cred că această hotărîre tre- buie luată înaintea de- clarării profesorilor. Spun asta pentru că sînt de părere că nu pu- tem conștientiza hotărîrea noastră pe baza unei simple discuții cu profesorii. Dacă nu știi să-ți alegi profesia, poți să-ți alegi profesia de inginer ști-

miat în domeniul petro- liului și gazelor. Voi da examen la Insti- tutul de petrol, gaze și geologie — Facultatea tehnologică și chimică a Universității din Galați.

Deși nu reușesc voi da examen la subinginerii acestei facultăți însă, rate o profesie legată de petrolul nostru și sper să voi lucra undeva în acest județ. Apoi, este o profesie consider eu, mai potrivită pentru a ține.

Constantin Drăgan: vorbi la modul general, teoretic despre profesii, dacă nu vor și nu numai ce înseamnă să alegi o meserie, dar și pe însem- nă să te înscrii în ea.

Raluca Bucher: Tu ai omis să menționezi că hotărîrea să-ți aparțină, dar cred că această hotărîre tre- buie luată înaintea de- clarării profesorilor. Spun asta pentru că sînt de părere că nu pu- tem conștientiza hotărîrea noastră pe baza unei simple discuții cu profesorii. Dacă nu știi să-ți alegi profesia, poți să-ți alegi profesia de inginer ști-

miat în domeniul petro- liului și gazelor. Voi da examen la Insti- tutul de petrol, gaze și geologie — Facultatea tehnologică și chimică a Universității din Galați.

Deși nu reușesc voi da examen la subinginerii acestei facultăți însă, rate o profesie legată de petrolul nostru și sper să voi lucra undeva în acest județ. Apoi, este o profesie consider eu, mai potrivită pentru a ține.

Constantin Drăgan: vorbi la modul general, teoretic despre profesii, dacă nu vor și nu numai ce înseamnă să alegi o meserie, dar și pe însem- nă să te înscrii în ea.

Raluca Bucher: Tu ai omis să menționezi că hotărîrea să-ți aparțină, dar cred că această hotărîre tre- buie luată înaintea de- clarării profesorilor. Spun asta pentru că sînt de părere că nu pu- tem conștientiza hotărîrea noastră pe baza unei simple discuții cu profesorii. Dacă nu știi să-ți alegi profesia, poți să-ți alegi profesia de inginer ști-

miat în domeniul petro- liului și gazelor. Voi da examen la Insti- tutul de petrol, gaze și geologie — Facultatea tehnologică și chimică a Universității din Galați.

Deși nu reușesc voi da examen la subinginerii acestei facultăți însă, rate o profesie legată de petrolul nostru și sper să voi lucra undeva în acest județ. Apoi, este o profesie consider eu, mai potrivită pentru a ține.

Constantin Drăgan: vorbi la modul general, teoretic despre profesii, dacă nu vor și nu numai ce înseamnă să alegi o meserie, dar și pe însem- nă să te înscrii în ea.

Raluca Bucher: Tu ai omis să menționezi că hotărîrea să-ți aparțină, dar cred că această hotărîre tre- buie luată înaintea de- clarării profesorilor. Spun asta pentru că sînt de părere că nu pu- tem conștientiza hotărîrea noastră pe baza unei simple discuții cu profesorii. Dacă nu știi să-ți alegi profesia, poți să-ți alegi profesia de inginer ști-

miat în domeniul petro- liului și gazelor. Voi da examen la Insti- tutul de petrol, gaze și geologie — Facultatea tehnologică și chimică a Universității din Galați.

Deși nu reușesc voi da examen la subinginerii acestei facultăți însă, rate o profesie legată de petrolul nostru și sper să voi lucra undeva în acest județ. Apoi, este o profesie consider eu, mai potrivită pentru a ține.

Constantin Drăgan: vorbi la modul general, teoretic despre profesii, dacă nu vor și nu numai ce înseamnă să alegi o meserie, dar și pe însem- nă să te înscrii în ea.

Raluca Bucher: Tu ai omis să menționezi că hotărîrea să-ți aparțină, dar cred că această hotărîre tre- buie luată înaintea de- clarării profesorilor. Spun asta pentru că sînt de părere că nu pu- tem conștientiza hotărîrea noastră pe baza unei simple discuții cu profesorii. Dacă nu știi să-ți alegi profesia, poți să-ți alegi profesia de inginer ști-

miat în domeniul petro- liului și gazelor. Voi da examen la Insti- tutul de petrol, gaze și geologie — Facultatea tehnologică și chimică a Universității din Galați.

Mihaila Iliu: Tova- rașa dirigintă cit și tova- rașa profesor de mate- matică este și ea mate- ria de bază. Am decis și ramura: Economia In- dustriilor. Provin dintr-o

POSTA PAGINII VIAȚA BATE LA UȘĂ!

de SEN ALEXANDRU

Firesc îi este omului să tindă spre biruință, dar și înfrîngerile fac parte din viață. Ele exprimă de obicei o apreciere inexactă a factorilor implicați în acțiune: raportul de forțe, propriile puteri, gradul de coerență al planului construit. Desigur, biruințele deschid larg drumul spre viitor. Se mai întâmplă însă și ca o înfrîngere să cuprindă și sinele nivelului unor experiențe fundamentale.

Correspondenta mea T. Că- runtu din Suceava, o fată încă de spre filozofie, poezie, literatură, amintea pe cî- tînt de tot ce ține de se- menii mei, oamenii, a su- ferit o înfrîngere care a dus-o în laboratorul unei fabrici de pline. S-ar fi dorit studentă la filozofie și minimele eprubete. Nu își simte nici o îndoaie pe- tutei tehnice și, totuși, dacă ești cu ea pe rețea, părinții o vor trimite la o școală tehnică.

Aici începe, draga mea prietenă, nedumerirea mea. Mă întreb cum de nu înțe- lege un om obișnuit să me- ditese că această înfrîngere (îți-a oferit în fapt, o ne- prețuită ocazie de a cunoa- ște mijloacele realității, de a conștientiza și meditații filozofice asupra înfrîn- girii, asupra înfrîn- girii societății, asupra pro- blemei tehnice și a știin- țelor care se confruntă cu unu- l dintre cele mai autentice fa- ctore de creație, plămădirea pri- mii. Care vor fi fiind „se- menii mei”, oamenii tăi pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția la scrierile tale pe ca- re-i socotești pilonii pro- cepturii tale? Niste ființe abstracte, niște bomonculi de eprubetă sau oameni vii care trăiesc nemijlocit su- perna realitate a muncii și al- creștii? În loc de a te la- menta, invitîndu-te, sîrșită de propria „dramă”, în jurul umbrei tale, nu ai fi vrut să te întorci la viața adevărată? În loc de a-ți contempla „nefericirea”, n-ar fi mai potrivit să te contempe făcînd acte au- tentice de muncă și de crea- ție care folosesc cultura și Desigur, nimeni nu te împiedică să te prezîți iar la a- ceeași facultate care conti- nuă să funcționeze. Cîntrea atenția

